هرکس سهمیه ی خود از برده ای را آزاد کرد، باید بقیه اش را نیز با پولش بخرد تا آن برده کاملا آزاد شود؛ اگر مالی نداشت آن برده با قیمتی عادلانه قیمت گذاری می شود سپس بدون سختگیری وادار به کار می شود تا بتواند بقیه ی خود را آزاد کند.

از ابوهریره رضی الله عنه روایت است که رسول الله صلی الله علیه وسلم فرمودند: «مَنْ أَعْتَقَ شِقْصاً مِنْ مَمْلُوكٍ، فَعَلَيْهِ خَلاصُهُ كُلُّهُ فِي مَالِهِ، فَإِنْ لَمْ يَكُنْ لَهُ مَالٌ، قُوِّمَ الْمَمْلُوكُ قِيمَةَ عَدْلٍ، ثُمَّ اُسْتُسْعِيَ الْعَبْدُ، غَيْرَ مَشْقُوقٍ عَلَيْهِ»: «هرکس سهمیه ی خود از برده ای را آزاد کرد، باید بقیه اش را نیز با پولش بخرد تا آن برده کاملا آزاد شود؛ اگر مالی نداشت آن برده با قیمتی عادلانه قیمت گذاری می شود سپس بدون سختگیری وادار به کار می شود تا بتواند بقیه ی خود را آزاد کند».

[صحیح است] [متفق علیه]

هرکس سهم خود در برده ای را آزاد کند، در این صورت اگر توانگر است و توانایی آزاد کردن کامل او را داشته باشد، باید کاملا او را آزاد کند. و به این ترتیب به شریکانش بهای هریک از آنها را از سهمی که در برده ی مذکور دارند بدهد تا کاملا آزاد شود. اما اگر چنین مالی را در اختیار نداشت یا مالی داشت و چون صرف این کار می کرد، خود دچار ضرر و زیان می شد، در این حالت برده در انتخاب دو گزینه مختار است: 1- به میزان بهایی که برای آزادی وی مانده، در بردگی بماند و بخشی از او آزاد و بخشی در بردگی باشد. 2- کار کند تا سهم کسی که او را آزاد نکرده بپردازد. و این بعد از قیمت گذاری عادلانه ی برده می باشد که به آن «استسعاء» می گویند.

http://www.sunnah.global/hadeeth/fa/show/2993